

třeba podrobnějších předpisů o řízení před rozhodčími soudy, platí přiměřeně ustanovení o řízení před okresními soudy ve sporných věcech, vyjímajíc věci nepatrné.

§ 86.

Změnily-li se před uplynutím doby, po níž nálež rozhodčího soudu nebo smír před ním sjednaný má platiti, podstatně rozhodující okolnosti, na jejichž podkladě byl vydán nálež nebo sjednan smír, může každá ze zúčastněných stran žádati, aby rozhodčí soud o věci znovu rozhodl.

§ 87.

(1) Nálezy rozhodčího soudu nebo smíry před ním sjednané nahrazují nebo doplňují hromadnou smlouvu a jsou závazné po dobu účinnosti v nich stanovenou pro zúčastněné zaměstnavatele a zaměstnance.

(2) Smluvní ustanovení, odporující nálezům rozhodčího soudu nebo smírům před ním sjednaným, jsou neplatná, leč by šlo o odlišné podmínky příznivější pro zaměstnance.

§ 88.

(1) O nákladech řízení před rozhodčími soudy, jímž se rozhoduje o hromadném sporu, platí zásady sporného řízení; v jiných případech nese náklady řízení stát.

(2) Pokuty a peněžité tresty uložené v řízení podle této hlavy připadají státu. Vymáhá je na žádost rozhodčího soudu okresní soud, v jehož obvodu bydlí ten, kdo je povinen pokutu nebo peněžité trest zaplatiti.

§ 89.

Všechna jednání, rozhodnutí a listiny týkající se působnosti rozhodčích soudů jsou osvobozeny od kolků a poplatků.

§ 90.

Ustanovení této hlavy pozbudou účinnosti dnem 31. prosince 1937.

Hlava VIII.

Závěrečná ustanovení.

§ 91.

Obce jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto zákona.

§ 92.

Na úhradu osobního a věcného nákladu, spojeného s prováděním tohoto zákona, bude pa-

matováno potřebnou částkou v rozpočtech na leta 1937 a další.

§ 93.

Vládním nařízením budou vydána bližší pravidla o provedení hlav IV až VI tohoto zákona.

§ 94.

Ustanovení hlavy VII nabývají účinnosti dnem 1. ledna 1937, ostatní ustanovení pak dnem 1. ledna 1936.

§ 95.

Zákon provedou ministři sociální péče, financí a veřejných prací se zúčastněnými ministry.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Nečas v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dostálék v. r.

66.

Zákon ze dne 26. března 1936, kterým se prodlužují a doplňují zákony týkající se bytové péče.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

§ 1.

Účinnost zákona ze dne 28. března 1928, č. 44 Sb. z. a n., o ochraně nájemníků, ve znění a se změnami podle zákona ze dne 27. března 1930, č. 30 Sb. z. a n., zákona ze dne 26. listopadu 1930, č. 166 Sb. z. a n., zákona ze dne 19. prosince 1931, č. 210 Sb. z. a n., zákona ze dne 27. října 1932, č. 164 Sb. z. a n., zákona ze dne 30. března 1933, č. 54 Sb. z. a n., zákona ze dne 22. prosince 1933, č. 244 Sb. z. a n., zákona ze dne 23. února 1934, č. 32 Sb. z. a n., a vládního nařízení ze dne 20. prosince 1935, č. 259 Sb. z. a n., prodlužuje se se změnou uvedenou v § 2 a s výhradou toho, co je ustanoveno v §§ 3 až 6.

§ 2.

V ustanovení § 10 zák. č. 44/1928 Sb. z. a n. ve znění čl. I, § 2, č. 13 zák. č. 32/1934 Sb. z. a n. a čl. I, § 2 vl. nař. č. 259/1935 Sb. z. a n. nahrazují se v obou odstavcích slova »na leta 1934 a 1935« slovy »na leta 1934 až 1940«.

§ 3.

Dnem 30. června 1937 pozбудou účinnosti ustanovení zákona č. 44/1928 Sb. z. a n. ve znění a se změnami podle zákonů a nařízení uvedených v § 1 a se změnou podle § 2 pro byty, skládající se mimo kuchyně a pokoje pro služebné ze dvou obytných místností, a pro místnosti, které nejsou ani byty ani provozovny.

§ 4.

(1) Ustanovení zákona č. 44/1928 Sb. z. a n. ve znění a se změnami podle zákonů a nařízení uvedených v § 1 a se změnou podle § 2 pozбудou účinnosti pro byty nájemníků, o nichž pronajimatel prokáže, že měli v berním roce 1935 nebo pozdějším celkový důchod

1. aspoň 18.000 Kč, nemají-li zákonné povinnosti pečovat o výživu jiné osoby, nebo 30.000 Kč, mají-li zákonnou povinnost pečovat o výživu nejméně jedné osoby, dnem 30. června 1938,

2. aspoň 15.000 Kč, nemají-li zákonné povinnosti pečovat o výživu jiné osoby, nebo 24.000 Kč, mají-li zákonnou povinnost pečovat o výživu nejméně jedné osoby, dnem 30. června 1939,

ačli nájemník neosvědčí skutečností, ze kterých lze důvodně usuzovat, že jeho celkový důchod klesl od konce rozhodného berního roku pod uvedenou mez.

(2) Celkovým důchodem podle odstavce 1 se rozumí souhrn důchodů, z nichž byla za rozhodný rok jednak nájemníku jednak příslušníkům jeho rodiny, kteří, nemajíce vlastního bytu, bydleli koncem rozhodného roku v jeho bytě, pravoplatně předepsána důchodová daň, a poloviny hrubých služebních požitků, podrobených v rozhodném roce srážce důchodové daně podle § 30 zákona o přímých daních.

§ 5.

Dnem 30. června 1940 pozбудou účinnosti ustanovení zákona č. 44/1928 Sb. z. a n. ve znění a se změnami podle zákonů a nařízení uvedených v § 1 a se změnou podle § 2 pro byty, skládající se mimo kuchyně a pokoje pro služebné z jedné obytné místnosti, a pro místnosti, které nejsou částí bytu a mají povahu malých provozoven.

§ 6.

Ustanovení §§ 3 až 5 neplatí v oblastech, ve kterých hospodářské, sociální a bytové poměry vyžadují mimořádných opatření; tyto oblasti určí vláda nařízením.

čl. II.

Účinnost zákona ze dne 28. března 1928, č. 45 Sb. z. a n., o odkladu exekučního vykližení místností, ve znění čl. II, § 2 zák. č. 32/1934 Sb. z. a n. se prodlužuje.

čl. III.

Účinnost ustanovení § 4 a §§ 9 až 16 zákona ze dne 11. července 1928, č. 118 Sb. z. a n., o mimořádných opatřeních bytové péče, se prodlužuje.

čl. IV.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. dubna 1936; provedou jej ministři sociální péče, spravedlnosti, financí a vnitra.

Dr. Beneš v. r.

Dr. Hodža v. r.

Nečas v. r.

Dr. Kalfus v. r.

Dr. Dérer v. r.

Dr. černý v. r.

67.

Zákon ze dne 26. března 1936, kterým se mění nebo doplňují některá ustanovení zákona ze dne 20. února 1920, č. 142 Sb. z. a n., o požitcích válečných poškozenců, ve znění zákona ze dne 25. ledna 1922, č. 39 Sb. z. a n.

Národní shromáždění republiky československé usneslo se na tomto zákoně:

čl. I.

Ustanovení § 29 zák. č. 142/1920 Sb. z. a n. se doplňuje takto:

Po uplynutí této lhůty může ministerstvo sociální péče v dohodě s ministerstvem financí povolit, aby invalidovi byl zemským úřadem pro péči o válečné poškozence přiměřeně zvýšen invalidní důchod, zhoršil-li se jeho zdravotní stav pro poranění prokázané utrpěné za poměrů, uvedených v § 1, písm. a), č. 1 až 3 zákona ze dne 8. dubna 1919, č. 199 Sb. z. a n., nebo pro nemoc za těchto poměrů prokázané získanou. Zvýšení důchodu možno povolit jen tehdy, zjistí-li se, že zhoršení zdravotního stavu zvyšuje ztrátu výdělečné schopnosti invalidovy aspoň na 50%, a u invalidů, u nichž ztráta na výdělečné schopnosti již dosáhla aspoň 50%, na stupeň vyšší.

O zvýšení důchodu podle předchozího odstavce jest podati žádost u příslušného zem-